

Љ ЛЮБОВ-ККАМА

Любовна-Любов, не танцувай смъртен танц
над устните пропукани на Зората
от целувки любовни, страстни!
Над дъх извор-любещ на милувки!
Развихрена от отсъствия, зими! Кама спри!
Не пробождай ме остро, когато го поглеждам!

Под погледа ти страстен - виж, пита слънчогледова...
Разцъфва, плам-любовен! Пламти! Кама-Любов,
не пробождай ме, когато го поглеждам!
С острие, тъй остро, зовящо кръвта ярка на Рам!

Любов-Кама, кога заспива сърцето ти и лее пощада?!
Вулканите ти, преддверие на милост, кога
криле разтварят?! Души две в океан да сливат огън?!
Бдителност-страж, кога не улавя всеки трепетен
клик на пленница, дива-девствена, щастлива?!

Върхът ти насочен, Всезнаещ, ревнив - кама,
няма да се впие в смуглата ми гръд! Няма!
Беззъбата си паст няма да впие, да суче,
преди да се налюби отредения от свишен знак!

Любов! Устни, пропукани зъбери на Зора от целувки,
ще те промушат! Ще пламне пламтящата ти кръв,
бяло вино за сватба-сияйна! Сватба-свещенодействие!
Между любим и любима за поговорката ти, славна: "Вие...
Обявени сте за съпруг и съпруга! Мъж и жена!"

Любов! Танцуваш, блестиш! Бдиш, страж неуморен!
Прогонваш от сърце нещастieto със змията му нож,
смучеща живот-амброзия за винаги! За твоя слава!
Ккамо, кама си ти, смъртносна и слънце животворно!
За живота-слава! Родилка раждаща! И бременна пак, отново!
За Негова, Отцова слава!

